

Книга Йоеля і лаодикійська церква адвентистів сьомого дня - номер двадцять

Jeff Pippenger

2025-12-26

Номер двадцять

Книга Йоїла вказує, що знищення Божого виноградника відбувається у четвертому поколінні.

Слово Господнє, що було до Йоїла, сина Петуїла.

Послухайте це, старці, і прислухайтеся, усі мешканці краю. Чи було таке за ваших днів, або навіть за днів ваших батьків? Розповідайте про це своїм дітям, і нехай ваші діти розкажуть своїм дітям, а їхні діти — іншому поколінню.

Те, що залишила гусінь, те з'їла сарана; а те, що залишила сарана, те з'їв п'ядун; а те, що залишив п'ядун, те з'їла гусениця.

Прокиньтесь, п'яниці, і плачте; і голосіть, усі ви, що п'єте вино, через нове вино; бо воно відняте від ваших уст. Йоїл 1:1-5.

Притча про десять дів — це притча адвентизму, а пробудження в притчі відбувається тоді, коли пшеницю й кукулю відокремлюють; тоді кукулю прозріває, що його було «відсічено» від «нового вина». Слово «cut off» означає перший крок Аврама в завіті, коли теличку, козу і барана розсікли надвоє в обряді скріплення завіту кров'ю. У тому самому уривку про завіт Бог зазначає, що Він прийде до Свого народу з судом у четвертому поколінні.

І сказав Аврамові: Знай достеменно, що твоє потомство буде прибульцем у землі, що не їхня, і служитимуть їм; і вони гнобитимуть їх чотириста років; а також той народ, якому вони служитимуть, Я судитиму; а потім вони вийдуть із великим багатством. А ти відійдеш до батьків своїх у мирі; будеш похований у добрій старості. Але в четвертому поколінні вони знову прийдуть сюди, бо беззаконня амореїв ще не сповнилося. Буття 15:13-16.

Коли пророцтво сповнилося в четвертому поколінні, у поколінні Мойсея, Господь дав Десять Заповідей як символ завіту між Богом та Його вибраним народом. У другій із тих десяти заповідей звеличилося світло чотирьох поколінь Аврама.

Не роби собі жодного різьбленого зображення і жодної подоби того, що на небі вгорі, що на землі внизу, і що у воді під землею; не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я, Господь, Бог твій, — Бог ревнивий, що карає беззаконня батьків на дітях до третього й четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене; і чинить милість тисячам тих, хто любить Мене та дотримується Моїх заповідей. Вихід 20:4-6.

Поняття чотирьох поколінь завіту Аврама було включене до підкреслення Божого характеру як Бога ревнивого. Його ревність протиставляється різьбленим зображенням. З четвертим поколінням Аврама ми також бачимо поступовий суд. Суд звершувався над народом, де Божий народ перебував у неволі, так само й над самим Божим народом, а після цього мали бути засуджені аморійці. Аврам окреслює поступовий процес суду, що починається з Божого дому й поступово поширюється світом, а друга заповідь вказує, що процес суду розділяє людство на дві категорії: тих, хто ненавидить Бога, і тих, хто любить Бога, тим самим типологічно вказуючи на недільний закон, який проголошує: «Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей».

У той самий час, коли на Синаї дається Закон, Мойсеєві показано Божий характер.

І сказав Господь Мойсеєві: Витеси собі дві кам'яні скрижалі, як перші; і Я напишу на цих скрижалях слова, що були на перших скрижалях, які ти розбив. І будь готовий уранці, і вранці зійди на гору Синай, і стань переді Мною там на вершині гори. І нехай ніхто не зійде з тобою, і нехай нікого не буде видно на всій горі; і нехай ні отари, ні череди не пасуться перед тією горою.

І він витесав дві кам'яні скрижалі, як перші; і Мойсей встав рано вранці, і зійшов на гору Синай, як Господь наказав йому, і взяв у свою руку дві кам'яні скрижалі. І Господь зійшов у хмарі, і став там із ним, і проголосив ім'я Господне. І Господь пройшов перед ним і проголосив,

Господь, Господь Бог, милосердний і ласкавий, довготерпеливий і багатий на милість та правду, що зберігає милість для тисяч, прощає беззаконня, переступ і гріх, але винного безкарним не залишить; відвідує беззаконня батьків на дітях і на дітях дітей їхніх до третього і четвертого покоління.

І Мойсей поспішив, і схилив голову до землі, і вклонився. І сказав: Якщо тепер я знайшов милість у Твоїх очах, Господи, нехай мій Господь, благаю Тебе, піде серед нас; бо це народ твердоший; і прости нашу беззаконність і наш гріх, і візьми нас у спадок Свій. Вихід 34:1-9.

Друге дарування Закону узгоджується з піонерською діаграмою 1850 року. Перші скрижалі було розбито, а в першій діаграмі була помилка в числах. Тоді давній Ізраїль було призначено хранителем Закону, а сучасний Ізраїль — хранителем Божого Закону та законів Божого пророчого Слова. Коли дві скрижалі вперше були дані, у таборі стався буквальный бунт, а коли було представлено діаграму 1850 року, в таборі назрівав духовний бунт. Пророцтво Аврама про четверте покоління було виконане Мойсеєм у четвертому поколінні, де Бог розширив об'явлення суду щодо четвертого покоління у другій заповіді. Різьблені зображення стали підробкою істинного поклоніння Богові, а ревність Божого характеру була пов'язана із судом. Тоді Мойсей побачив Божу славу. Він побачив Божу ревність як елемент Божого характеру, представлений Його «іменем», а також було окреслено взаємозв'язок між поклонником і гріхами його батьків.

Коли Христос уперше очистив храм, тоді учні згадали, що ревність про Його дім з'їла Його. «Ревність» — це слово «ревності». Риса Божого характеру, що виражає Його ревності, є тим мотивом, який спонукав Христа очистити Свій храм, а пророчий атрибут потреби визнавати ті гріхи ваших батьків згодом став би істотним елементом заклику до покаяння в суді «сім разів» із Левіта двадцять шість. Аврамове «четверте покоління» набирає дедалі більшої ваги, продовжуючи свій шлях через історію завіту. Книга Йоеля представляє час пізнього дощу, який настає в останні дні. Книга Йоеля викладає своє послання, спираючись на введення теми чотирьох поколінь, як теми, що була зафіксована в найпершому кроці потрійного завіту Аврама з Богом. Ця тема доходить свого завершення в книзі Йоеля.

Після входу в Обітовану землю Ковчег Завіту був розміщений у Шіло, де злий і нерозумний Ілій, первосвященик, та його двоє зіпсованих синів протиставляються покликанню Самуїла. Шіло стало етапом у подорожі Ковчега, який був символом завіту. Після того як Ковчег використовували як символ руйнування стін Єрихона, він перебував у Шіло близько чотирьохсот років, аж до смерті Ілія та його злих синів. Тоді його захопили філістимляни, а згодом, коли Давид переніс Ковчег до Єрусалима, було здійснено першу ілюстрацію тріумфального входу до Єрусалима. Заявленою метою перенесення символу завіту до Єрусалима було те, що Бог обрав помістити Своє ім'я в Єрусалимі, а Його ім'я пов'язане з Його ревністю, яка пов'язана з Його ревним судом у четвертому поколінні.

За недільного закону Господь піднесе церкву тріумфуючу понад усі пагорби й гори, і погани скажуть: "Ходіть, і йдімо до дому Божого."

І станеться в останні дні, що гора дому Господнього буде утверджена на вершині гір і буде піднесена над пагорбами; і всі народи потечуть до неї. І підуть багато народів та скажуть: Ходімо, і зійдімо на гору Господню, до дому Бога Якова; і Він навчить нас Своїх доріг, і ми будемо ходити Його стежками: бо із Сіону вийде Закон, а слово Господнє — з Єрусалима. Ісаїя 2:2, 3.

Слово Господнє виходить із Єрусалима, бо там Він вибрав поставити Своє «Ім'я». З Мойсеєм: «Господь зійшов у хмарі, став там із ним і проголосив Ім'я Господнє. І Господь пройшов перед ним і проголосив,»

Господь, Господь Бог, милосердний і милостивий, довготерпеливий і багатий на благість та істину, що зберігає милість для тисяч, прощає беззаконня, переступ і гріх, але винного аж ніяк не виправдовує; карає беззаконня батьків на дітях і на дітях дітей до третього й четвертого покоління. Вихід 34:6, 7.

Його «ім'я» — це Його характер, а Божий характер є надзвичайно складним і водночас надзвичайно простим. «Бог є любов» — це Його характер у досконалому, але простому вираженні. Істина завіту Аврама про «четверте покоління суду» була розширена «рядок на рядок» завдяки додатковому світлу другої заповіді щодо четвертого покоління. Потім досвід Мойсея розширює світло про зв'язок четвертого покоління з Божим характером, додаючи світло Його ревності. Натхнення визначило характер як «поєднання думок і почуттів», але воно також повідомило нам, що наші думки не такі, як Божі думки. Його характер — це

поєднання Його думок і почуттів, і Його характер має стільки граней, що виходять далеко за межі наших простих людських думок і почуттів, так що різниця полягає в тому, що Його думки вищі за небеса порівняно із землею.

Бо Мої думки — не ваші думки, а дороги ваші — не Мої дороги, говорить Господь. Бо як небеса вищі за землю, так дороги Мої вищі за дороги ваші, і думки Мої — за думки ваші. Ісаїя 55:8, 9.

Отже, ось людська думка для роздумів: якщо Божий характер представлений Його ім'ям, то кожне виявлення Божого імені є виявленням Його характеру. Лев із коліна Юдиного запечатує і розпечатує Своє пророче Слово, Палмоні — Дивний Лічильник Таємниць, який також є Коренем із сухої землі, а також палаючим кущем, стовпом вогню, архангелом Михаїлом і так далі, і так далі. Риси Божого характеру, представлені Його різними іменами, нескінченні. «Людська думка для роздумів» така. З усіма різноманітними виявами Божого характеру, про існування яких відомо, у чому полягає значущість того, що на самому першому етапі триетапного процесу завіту з Аврамом «суд четвертого покоління» є основоположним твердженням у завіті, що відображає Його ім'я?

І сказав Аврамові: Знай достеменно, що твоє потомство буде прибульцем у землі, що не їхня, і служитимуть їм; і вони гнобитимуть їх чотириста років; а також той народ, якому вони служитимуть, Я судитиму; а потім вони вийдуть із великим багатством. А ти відійдеш до батьків своїх у мирі; будеш похований у добрій старості. Але в четвертому поколінні вони знову прийдуть сюди, бо беззаконня амореїв ще не сповнилося. Буття 15:13-16.

Характер Бога як Судді людей і народів відводить людям час випробування, який представлений чотирма поколіннями. Бог є Суддею, Він милостивий, Він довготерпеливий і доводить суд над людьми та народами до завершення в четвертому поколінні. Основоположне твердження Бога в Його завіті з обраним народом включає суд четвертого покоління. Подібно до того, як звістка першого ангела містить усі риси кожної з трьох окремих ангельських звісток, так само перший крок завіту Аврама містить риси всього потрійного завіту. Боже ім'я полягає в тому, що Він — милостивий Суддя, який вершить суд у четвертому поколінні. Кожен наступний крок в історії завіту з обраним народом спирається на цю основу.

Коли книгу Йоїла розглядають у контексті пробудження Опівнічного крику в п'ятому вірші і "нове вино" "віднято" від їхніх уст, то вступ до того остаточного завітного відокремлення вибраного завітного народу є засадничим посланням завіту, яке окреслює відступ завітного народу, який потім "відсікається", і це звершується в четвертому поколінні. Вони "відсічені" за те, що не розуміють засадничого послання завіту.

Те основоположне послання про заповіт у чотирьох віршах п'ятнадцятого розділу Буття є мірильним жезлом — лінією суду, яку застосовують, коли вінцеве послання заповіту подається як «нове вино» в останні дні. Серйозність, що пов'язана з пробудженням п'яниць Єфрема, коли «нове вино» «відтинається», по-справжньому розуміється лише тоді, коли її

розглядають у контексті проголошення суду проти останнього, четвертого покоління бунтівного обраного народу під час випробувального періоду пізнього дощу.

У сімнадцятому розділі Буття ми знаходимо другий етап потрійного завіту з Авраамом:

І сказав Бог Авраамові: А ти додержуй Мого заповіту, ти і потомство твоє по тобі у родах їхніх. Оце Мій заповіт, що його ви маєте додержувати між Мною і тобою та потомством твоїм по тобі;

Кожен чоловічої статі серед вас нехай буде обрізаний. І обріжете крайню плоть вашу; і це буде знаком заповіту між Мною й вами. І восьмиденний нехай буде обрізаний у вас, кожен чоловічої статі в поколіннях ваших: народжений у домі або куплений за гроші в будь-якого чужинця, що не з твого насіння. Народжений у твоєму домі і куплений за твої гроші мусить неодмінно бути обрізаний; і Мій заповіт буде у вашій плоті як вічний заповіт. А необрізаний чоловічої статі, у кого не обрізана крайня плоть, та душа буде відсічена від свого народу; він порушив Мій заповіт. Буття 17:9-14.

Другий крок дає друге свідчення символу «відсічення». Слово, перекладене як «відсічений», бере свій корінь у тваринах, яких Аврам розсік навпіл у п'ятнадцятому розділі, а в уривку сказано, що кожен, хто не обрізаний, буде «відсічений» від заповіту. Обрізання було замінене хрещенням в історії заповіту, де Христос підтверджував ці самі істини, і з цієї причини Він, як наш приклад, воскрес на восьмий день.

Той знак мав бути звершений на восьмий день, що представлено вісьмома душами в ковчезі. Саме на другому кроці постає візуальне випробування: чи то Ізраїль, який обирав між пророками Єзавелі Іллі напередодні суду, здійсненого Іллею, чи то обличчя Даниїла, Шадраха, Мешаха й Авед-Него, що виглядали кращими й повнішими за тих, хто їв царські найдки; друге випробування є візуальним. Обрізання є знаком життя, а вісім душ на ковчезі представляють тих, хто жив, на протигагу тим, хто помер.

В історії Христа, коли знак завіту перейшов до хрещення, апостол Павло використав саму завітну історію цих віршів, щоб продемонструвати значний зсув в історії завіту. Він використав плоть, що відтинається при обрізанні, як символ людини у стосунку до божественного і як символ нижчої природи людини у стосунку до її вищої природи. Павло навчав своїх учнів, послуговуючись Божим пророчим Словом, а його метою як «того, кого обрано» (як означає його ім'я Савл) було окреслити значний зсув в історії завіту, представлений переходом від буквального Ізраїлю до духовного Ізраїлю як Божого завітного народу. Виконуючи доручену йому працю, він подавав своє пророче послання в контексті історії завіту.

Сімнадцятий розділ Буття являє собою другий крок із трьох основоположних кроків завіту, які знаходять своє омегове сповнення в трьох ангелах з чотирнадцятого розділу Об'явлення. Другий крок представлений знаком обрізання, що є прообразом Божої печаті на ста сорока чотирьох тисячах, які є стягом, що символізує видиме випробування. Три ангели є омегою альфа-завіту Авраама. Третім кроком для Авраама був двадцять другий розділ.

Ангел Господній вдруге покликав до Авраама з неба і сказав: Клянуся Собою, — говорить Господь, — що за те, що ти зробив це і не пожалів свого сина, свого єдиного: благословляючи благословлю тебе, і, примножуючи, помножу твоє потомство, як зорі небесні і як пісок, що на березі моря; і потомство твоє заволодіє воротами своїх ворогів; і в потомстві твоєму благословляться всі народи землі, бо ти послухався Мого голосу. Буття 22:15–18.

Перший вірш розділу говорить: «І сталося після цих подій, що Бог випробував Авраама й сказав йому: Аврааме! А він сказав: Ось я». Бог випробував Авраама, тим самим окресливши останнє випробування перед третім проголошенням завіту. Коли Авраам пройшов це випробування, було викладено останні чотири вірші потрійного завіту Авраама. Оскільки Авраам «послухався» Божого голосу, який у цьому уривку є Його «завітним голосом», Авраам буде благословенний як батько народів. Третій ангел — це випробування, яке, подібно до випробування Авраама, є випробуванням, що виявляє характер, а характер ґрунтується на тому, чи віриш ти Богові, як це робив Авраам, чи ні. Тих, хто пройде це випробування, як і Авраам, буде використано, щоб зібрати всі народи світу. Сімнадцять віршів із трьох розділів окреслюють завіт між Богом і вибраним народом; і таким чином вони представляють альфу історії завіту вибраного народу, і таким чином ці вірші також представляють омегу історії завіту, що представлена підняттям ста сорока чотирьох тисяч.

Скільки з нас купили б будинок чи автомобіль, не переглянувши спершу умови договору? Скільки лаодикійських адвентистів сьомого дня знають, що найперша умова їхнього завітного договору з Богом полягає в тому, що Бог заявляє про Себе як про милосердного Бога, який здійснює суд у четвертому поколінні? Трагедія в тому, що вони не знають ані основоположних істин міллеритської історії, ані основоположних істин своїх проголошуваних завітних взаємин, і через це вони, як давній Ізраїль, не знають часу свого відвідання. Завершення цього періоду відвідання, що розпочався 11 вересня, настає тоді, коли їх будять опівночі, і вони лише тоді усвідомлюють, що відсічені.

Продовжимо в наступній статті.

18 квітня, через два дні після того, як перед моїми очима промайнула сцена падіння будівель, я вирушив на призначену зустріч у Церкві на вулиці Карр, у Лос-Анджелесі. Коли ми наближалися до церкви, ми почули, як газетярі вигукували: «Сан-Франциско зруйноване землетрусом!» З важким серцем я прочитав перші поспіхом надруковані повідомлення про жахливу катастрофу.

Два тижні потому, на зворотному шляху додому, ми проїжджали через Сан-Франциско і, найнявши екіпаж, провели півтори години, оглядаючи руйнування, завдані тому великому місту. Будівлі, які вважалися захищеними від лиха, лежали в руїнах. Подекуди будівлі частково осіли в землю. Місто являло собою вкрай жахливу картину неспроможності людської винахідливості споруджувати вогнетривкі та сейсмостійкі споруди.

"Через Свого пророка Софонію Господь окреслює суди, які Він учинить над лиходіями: 'Я цілковито знищу все з лиця землі, говорить Господь. Я знищу людину й скотину; Я знищу птаство небесне, і риб моря, і камені спотикання разом із беззаконними; і Я винищу людину з лиця землі, говорить Господь.'"

Ї станеться у день Господньої жертви, що я покараю князів і царських синів, і всіх, що зодягнені в чужоземний одяг. Того ж дня я також покараю всіх, що перестрибують через поріг, що наповнюють доми своїх панів насильством і обманом....

Ї станеться того часу, що я перешукаю Єрусалим зі свічками й покараю людей, що сидять на своїх дріжджах, що кажуть у серці своєму: Господь не зробить добра, ані зла не зробить. Тому їхні добра стануть здобиччю, а їхні доми — спустошенням: вони й будуватимуть доми, але не житимуть у них; і насадять виноградники, та вина їхнього не питимуть.

'Великий день Господній близько, він близько і вельми поспішає; це голос дня Господнього: там гірко кричатиме муж сильний. Той день — день гніву, день біди й тісноти, день спустошення й руїни, день темряви й мороку, день хмар і густої темряви, день сурми й тривоги проти укріплених міст і проти високих веж. І наведу на людей утиск, так що вони ходитимуть, як сліпі, бо вони згрішили проти Господа; і кров їхня буде пролита, як пил, а їхня плоть — як гній. Ані їхнє срібло, ані їхнє золото не зможуть їх урятувати в день гніву Господнього; але вся земля буде пожерта вогнем Його ревнощів, бо Він учинить швидко винищення всіх, що живуть на землі.' Софонія 1:2, 3, 8-18.

Бог уже не може довше стримуватися. Вже Його суди починають сходити на деякі місця, і невдовзі Його виразне невдоволення дасться взнаки в інших місцях.

Відбудеться низка подій, що засвідчать, що Бог є Владикою ситуації. Істина буде проголошена ясною, недвозначною мовою. Як народ, ми повинні приготувати путь Господню під верховним керівництвом Святого Духа. Євангеліє має бути подане в його чистоті. Потік живої води має поглибитися й розширитися у своєму руслі. В усіх краях, близьких і далеких, людей покличуть від плуга і від більш звичних комерційно-ділових професій, які здебільшого поглинають розум, і їх навчатимуть разом із досвідченими людьми. Коли вони навчаться працювати результативно, вони проголошуватимуть істину з силою. Через найдивовижніші дії божественного провидіння гори труднощів буде усунено й кинуто в море. Звістка, що так багато означає для мешканців землі, буде почута й зрозуміла. Люди пізнають, що є істиною. Далі й усе далі справа просуватиметься, доки вся земля не буде попереджена, і тоді настане кінець.

З кожним днем дедалі очевидніше стає, що Божі суди діють у світі. Через вогонь, повінь і землетрус Він застерігає мешканців цієї землі про Своє близьке наближення. Наближається час, коли велика криза в історії світу вже настане, коли за кожним кроком у Божому правлінні стежитимуть з напруженим інтересом і невимовною тривогою. У швидкій послідовності один за одним ітимуть Божі суди — вогонь, повінь і землетрус, а також війна та кровопролиття.

О, коли б народ пізнав час свого відвідання! Є багато таких, хто ще не чув випробувальної істини для цього часу. Є багато таких, з ким Дух Божий бореться. Час руйнівних судів Божих — це час милості для тих, хто не мав можливості дізнатися, що таке істина. Милостиво Господь погляне на них. Його серце милості зворушене; Його рука все ще простягнена, щоб спасати, тоді як двері зачинені для тих, хто не захотів увійти.

Милість Божа виявляється в Його довготерпінні. Він стримує Свої суди, очікуючи, щоб застережне послання було звіщене всім. О, якби наш народ, як слід, відчував відповідальність, що лежить на ньому, — дати світові останнє послання милості, — яка чудова праця була б звершена! Свідчення, том 9, с. 94–97.